

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la proiectul de ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară precum și reglementarea unor aspecte organizatorice

Analizând proiectul de **ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ** privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară precum și reglementarea unor aspecte organizatorice, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr. 194 din 23.05.2024 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr. D544/23.05.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

I. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect stabilirea unor măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și modificarea și completarea următoarelor acte normative: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2024 privind înființarea, organizarea și funcționarea agențiilor teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2024 privind unele măsuri pentru consolidarea capacității instituționale a Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

reorganizarea activității acesteia, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare.

Potrivit Notei de fundamentare, se urmărește, printre altele:

a) acordarea unor creșteri salariale de 10 % raportate la nivelul lunii decembrie 2023, în două tranșe respectiv pentru luna iunie 2024 și luna septembrie 2024, pentru familiile ocupaționale de funcții bugetare prevăzute în anexele nr. III, IV, VII, VIII și în capitolul VI al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) ca personalul agențiilor județene pentru protecția mediului și Agenției pentru Protecția Mediului București să beneficieze de salarizare corespunzătoare funcțiilor publice de stat prevăzute la nivelul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului;

c) ca salariile de bază ale personalului din cadrul Autorității Vamale Române, Autorității pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar și din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc să se stabilească la nivelul salariilor de bază pentru funcții similare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. La **titlu**, pentru corelare cu obiectul de reglementare, sintagma „precum și reglementarea unor aspecte organizatorice” se va înlocui cu sintagma „**precum și pentru modificarea și completarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice**”.

De asemenea, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, în titlu se vor reflecta evenimentele legislative preconizate asupra Legii-cadru nr. 153/2017, precum și a celorlalte acte normative a căror modificare sau completare se urmărește.

4. La **preambul**, propunem revederea și completarea **primelor două paragrafe**, dat fiind că acestea, în actuala redactare, nu asigură înțelegerea situației extraordinare care ar sta la baza emiterii prezentului proiect.

La **al treilea paragraf**, referitor la recunoașterea principiului importanței muncii, semnalăm că acesta nu este reglementat, **principiul importanței sociale a muncii** beneficiind de reglementare și accețiune legală. Acest principiu trebuie aplicat pentru toate categoriile de personal din sistemul bugetar, nu doar pentru anumite categorii, după cum și „nivelul de specializare dobândit de-a lungul

timpului” trebuie recunoscut pentru toate categoriile de personal. Prin urmare, este necesară reformularea acestui considerent, astfel încât să se asigure respectarea principiului egalității de tratament.

La **al patrulea paragraf**, cu privire la sintagma „necesitatea includerii în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice, a unor reglementări suplimentare care să nu creeze disfuncții în ceea ce privește stabilirea salariilor ca urmare a aplicării unor acte normative”, semnalăm că aceasta nu se caracterizează prin claritate, astfel încât nu permite identificarea situației extraordinare a cărei reglementare se urmărește și a eventualelor consecințe negative care ar trebui evitate, urmând ca textul să fie revăzut în consecință.

La **al cincilea paragraf**, cu privire la sintagma „fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice”, pentru a se evita interpretarea în sensul unei ingerințe în sfera de activitate a puterii judecătorești, cu consecința susceptibilității de încălcare a art. 1 alin. (4) din Constituție, propunem reformularea sau eliminarea acesteia.

La **al șaselea paragraf**, propunem revederea textului, deoarece, cu toate că face referire la producerea „urmărilor negative anterior expuse”, asemenea consecințe nu au fost exprimate în cuprinsul preambulului, necesitând a fi evidențiate.

Totodată, propunem eliminarea formulării „determinate de manifestări publice sindicale care, în exercitarea dreptului constituțional de asociere, ar putea genera perturbări ale dialogului social, precum și conflicte colective de muncă”, deoarece posibilitatea declanșării unui conflict colectiv de muncă nu poate fi folosită ca argument pentru a justifica adoptarea unui act normativ prin delegare legislativă, Legea nr. 367/2023 privind dialogul social prevăzând detaliat modalitățile de soluționare a conflictelor respective. Mai mult, o astfel de argumentare poate vulnerabiliza autoritatea legislativă delegată, oferind și altor categorii profesionale un instrument similar în scopul satisfacerii unor revendicări salariale sau de altă natură.

5. Ca observație generală, semnalăm că **art. I- IV** nu au natură de articole de sine stătătoare, ci de norme modificatoare, necesitând a fi introduse în cuprinsul actului normativ referitor la salarizarea

personalului din sectorul public, adică în cuprinsul Legii-cadru nr. 153/2017.

6. La art. I, întrucât este alcătuit dintr-un singur alineat, marcajul „(1)” se va elimina.

La **actualul alin. (1)**, având în vedere că norma civilă produce efecte pentru viitor, pentru o redactare în acord cu principiul neretroactivității, precum și pentru evitarea dubiilor în interpretare, dat fiind că raportarea la momentul intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se va face la salariile de bază care se acordă până la același moment, acestea urmând a fi majorate, textul ar trebui să debuteze astfel: **„Art. I - Salariile de bază stabilite pentru personalul prevăzut în anexele ...”**.

Întrucât salarizarea personalului din sistemul bugetar este reglementată la nivel de lege-cadru de o manieră unitară, în același mod ar trebui să se realizeze și majorarea salariilor pentru tot personalul din sistemul bugetar, astfel încât să se asigure concordanța cu prevederile referitoare la principiul nediscriminării, urmând a fi avute în vedere, prin aplicarea prevederilor art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, toate categoriile de personal bugetar.

În acest context, precizăm că în preambul ar trebui menționate rațiunile obiective care ar sta la baza diferențierii de regim juridic aplicabil personalului din diferitele familii ocupaționale.

La **art. I alin. (1)** se impune eliminarea sintagmei „aflate în plată”, pentru a nu exista dubii în interpretare, raportat la dispozițiile art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, care prevăd acordarea diferențelor salariale în două tranșe: 01 ianuarie 2024 și respectiv **01 iunie 2024**.

Pe de altă parte, precizăm că, potrivit art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, salariile personalului Bibliotecii Naționale a României, prevăzute în anexa nr. III la Legea-cadru nr. 153/2017, au fost majorate cu 8% față de nivelul salariilor de bază aflate în plată în luna decembrie 2023, urmând să fie majorate cu 12% începând cu salariile aferente lunii iunie 2024 față de nivelul salariilor de bază aflate în plată în luna decembrie 2023. Este evident că același personal nu poate beneficia de două majorări aplicabile începând cu aceeași dată, dar prevăzute în două acte normative distincte, ceea ce înseamnă că textul de la art. I din

prezentul proiect modifică implicit art. II alin. (1) din **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023**, astfel încât personalul menționat mai sus va beneficia doar de majorarea prevăzută în prezentul proiect.

Observațiile sunt valabile și pentru art. II-IV.

7. La art. II, pentru asigurarea predictibilității normei, este necesară revederea sintagmei „Prin derogare de la prevederile (...) art. 16 alin. (2¹) din Legea-cadru nr. 153/2017”, deoarece art. 16 alin. (2¹) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie o excepție de la prevederile art. 11 alin. (4), iar derogarea de la o excepție ar însemna revenirea la textul inițial de la care s-a derogat.

Totodată, precizăm că textul face diferențiere în ceea ce privește personalul din familia ocupațională „Administrație” din aparatele proprii ale consiliilor județene, primăriei și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, urmând ca de o eventuală majorare salarială să beneficieze doar aparatul de specialitate al primarului și din instituțiile și serviciile publice de interes local corespunzătoare Anexei nr. IX, lit. C, pozițiile 21 - 28, fără ca această măsură să fie argumentată în cuprinsul preambulului.

Prin urmare, propunem revederea normei, precum și a preambulului, asigurându-se și respectarea principiului egalității de tratament.

În același timp, semnalăm că sintagma „pot beneficia” nu asigură caracter imperativ normei, fiind necesară reformularea acesteia. Precizăm că argumentul prezentat de Ministerul Muncii prin adresa în care răspunde la observațiile formulate de Ministerul Justiției, cu privire la aplicarea principiului autonomiei locale, nu poate fi reținut, deoarece acordarea și, implicit, majorarea salariilor fără stabilirea unor elemente obiective nu constituie aspecte ce țin de autonomia locală, ci lasă loc arbitrariului în identificarea posibililor beneficiari, nerespectând principiul securității juridice.

De asemenea, este necesară revederea sintagmei „majorarea salariului de bază cu **până la 10%**”, având în vedere că aplicarea normei ar putea genera inechități în cadrul aceleiași categorii de beneficiari, procentul fiind lăsat la latitudinea autorităților deliberatoare.

8. La art. III alin. (1), semnalăm că salariile personalului din cadrul agențiilor județene pentru protecția mediului și Agenției pentru protecția mediului București nu pot fi stabilite la nivelul salariilor personalului din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului,

deoarece s-ar încălca principiile sistemului de salarizare prevăzute la art. 6 lit. b), d) și f) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, respectiv principiul nediscriminării, principiul importanței sociale a muncii și principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate.

În esență, textele citate mai sus constituie expresii ale principiului egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, care, în acest context, nu înseamnă acordarea unor salarii identice la nivel central și județean/teritorial, ci chiar acordarea unor salarii diferențiate, în raport cu responsabilitatea, complexitatea, importanța și riscurile activității.

Totodată, precizăm că norma este lipsită de claritate și predictibilitate prin folosirea sintagmelor „în mod corespunzător” și „prin raportare la Agenția Națională pentru Protecția Mediului”, fiind necesară revederea și reformularea acestora.

La **alin. (2)**, semnalăm că sintagmele „rezultate din prevederile alin. (1)” și „potrivit actelor normative în vigoare” nu asigură predictibilitate normei, fiind necesară revederea și reformularea acestora.

La **alin. (3)**, semnalăm că, astfel cum este formulată norma, nu se înțelege modul în care vor fi majorate și cuantumul ce vor rezulta pentru salariile respective.

9. La art. IV, pentru asigurarea caracterului complet al normei și evitarea dubiilor în interpretare, este necesară clarificarea sintagmei „se stabilesc la nivelul salariilor de bază pentru funcții similare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală”, prin indicarea normei care prevede salariile de bază ale personalului din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

În altă ordine de idei, întrucât personalului Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin Legea-cadru nr. 153/2017, în concordanță cu principiul egalității de tratament, nu i-a fost reglementat un statut privilegiat, date fiind principiile sistemului de salarizare prevăzute în aceeași lege, toate salariile din administrația centrală prevăzute în anexa nr. VIII, aferente unor funcții similare celor din Agenția Națională de Administrare Fiscală necesită a fi reglementate la același nivel.

10. La art. V, semnalăm că formularea „în aplicarea prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006” se utilizează numai în actele normative infralegale, emise în aplicarea unor dispoziții cel puțin de natura legii. În aceste condiții, dispoziția ar trebui inclusă în

Hotărârea Guvernului nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în munca referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare.

Pe de altă parte, întrucât textul art. V ar trebui să constituie transpunerea art. 9 din *Directiva Consiliului din 29 mai 1990 privind condițiile minime de securitate și sănătate pentru lucrul la monitor [a cincea directivă individuală în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 87/391/CEE] (90/270/CEE)*¹, cu luarea în considerare a Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din cauza C-392/21, semnalăm următoarele:

- formularea „pot deconta lucrărilor” din cuprinsul alin. (1) este lipsită de previzibilitate, în primul rând, deoarece pare că ar lăsa la latitudinea angajatorului posibilitatea decontării. Precizăm că, potrivit prevederilor art. 9 alin. (3) și (4) din directivă, dacă rezultatele testului test corespunzător al ochilor și vederii „menționat la alineatul (1) sau ale examenului menționat la alineatul (2) indică necesitatea acestui lucru și dacă nu pot fi folosite aparate de corecție normale, **lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție aparate de corecție speciale, specifice lucrului în cauză**”, fără ca aceasta „să implice lucrătorii în suportarea unor cheltuieli financiare suplimentare”, ceea ce înseamnă că lucrătorii au dreptul la decontare, și nu că angajatorii au posibilitatea de a deconta.

- cu toate că noțiunea de *lucrător* este folosită și definită în cuprinsul Legii nr. 319/2006 și (diferit) la art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1028/2006, nu acesta este sensul stabilit de directivă. Astfel, la art. 4 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 1028/2006 se prevede că „lucrător” este „*orice persoană angajată, definită conform prevederilor art. 5 lit. a) din Legea nr. 319/2006, care folosește în mod obișnuit un echipament cu ecran de vizualizare pe o durată semnificativă a timpului normal de lucru*”, în timp ce în directivă, la art. 2 lit. (c), se prevede că „lucrător” este „*orice lucrător conform definiției de la articolul 3 litera (a) din Directiva 89/391/CEE care utilizează de obicei monitorul ca parte importantă a activității sale normale*”.

După cum se poate observa, directiva nu stabilește condiționarea referitoare la durata semnificativă a timpului de lucru, ci cu privire la rolul important al monitorului în desfășurarea activității normale.

¹ așa cum a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 156 din 21.06.1990.

În altă ordine de idei, precizăm că, în actuala redactare de normă de sine stătătoare, textul de la **alin. (1)** este lipsit de predictibilitate, neînțelegându-se ce durată a fost avută în vedere prin folosirea sintagmei „pe o **durată semnificativă** a timpului normal de lucru” și nici ce reprezintă „dispozitivele de corecție speciale”.

- în ceea ce privește plafonarea decontării la suma de 500 de lei/persoană pentru achiziția de dispozitive de corecție speciale, aceasta nu constituie o transpunere corectă a art. 9 din directivă, dat fiind că, potrivit alin. (4) al acestui articol, *„Măsurile adoptate în temeiul prezentului articol nu pot, în nici un caz, să implice lucrătorii în suportarea unor cheltuieli financiare suplimentare”*.

La **alin. (2)**, semnalăm lipsa de claritate și predictibilitate a normei, întrucât nu se înțelege dacă examenul oftalmologic este unul medical, unde ar putea fi acesta efectuat, care este documentul care atestă faptul că pentru desfășurarea activității este necesară folosirea de dispozitive de corecție speciale, sau după caz, este necesară modificarea celor utilizate la momentul examinării, și nici cine stabilește dacă este suficient ca dispozitivul să fie doar modificat.

Cu privire la formularea „care atestă faptul că pentru desfășurarea activității este necesară folosirea de dispozitive de corecție speciale”, precizăm că textul nu constituie o transpunere corectă a art. 9 din directivă, care nu condiționează punerea la dispoziția lucrătorilor a respectivelor dispozitive de utilizare exclusivă la locul de muncă sau pentru desfășurarea activității, motiv pentru care ar trebui eliminată.

În concluzie, pentru a asigura corecta transpunere a art. 9 din directivă, este necesară revederea și reformularea textului, precum și includerea sa în cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 1028/2006 sau al Legii nr. 319/2006.

Dacă se optează pentru modificarea Legii nr. 319/2006, textul propus la **alin. (3)** se va contopi cu textul propus la **art. X**, urmând totodată să rezulte că se va interveni prin modificare și/sau completare asupra Hotărârii Guvernului nr. 1028/2006.

11. La art. VI, întrucât intervențiile legislative vizează doar art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023, pentru respectarea exigențelor și uzanțelor normative, este necesară reformularea acestui articol astfel:

„Art. VI. - **Articolul I** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023 privind unele măsuri pentru raportarea arieratelor de către instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, **Partea**

I, nr. 1042 din 16 noiembrie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Alineatul (2)** se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) ...” (se va reda norma propusă pentru acest alineat);

„2. După alineatul (2) se introduce **un nou alineat, alin. (2¹)**, cu următorul cuprins:

(2¹) ...” (se va reda norma propusă pentru acest alineat).

La **pct. 1**, semnalăm că textul propus pentru **art. 1 alin. (2)** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2023, în actuala redactare, este lipsit de utilitate, pe de o parte și confuz, pe de altă parte, deoarece actele administrative vizate, prin care au fost majorate salariile personalului Ministerului Finanțelor, au fost emise în temeiul unor prevederi ale unei ordonanțe de urgență, iar prin norma analizată se interzice emiterea de acte administrative similare, motiv pentru care ar trebui indicate în mod expres dispozițiile pe baza cărora au fost emise astfel de acte administrative și abrogate prin actul normativ care face obiectul prezentului proiect.

Totodată, achiesăm la observațiile formulate la pct. 8.1. din avizul Ministerului Justiției, atașat prezentului proiect.

De asemenea, este necesar să se revadă normele de trimitere la art. 2 alin. (1) pct. 3¹ din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 4¹ din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, deoarece la respectivele puncte se definește termenul „arierate”, noțiune care nu are legătură cu soluția propusă.

Reiterăm observațiile de mai sus, în mod corespunzător, și pentru norma propusă pentru **alin. (2¹)**.

La **pct. 2**, la textul propus pentru **art. 1 alin. (2¹)**, în ceea ce privește exprimarea „Drepturile în bani sau în natură stabilite prin contractele colective de muncă”, semnalăm că aceasta are semnificația drepturilor care deja au fost stabilite, nu care urmează a fi stabilite prin contracte colective de muncă, în actuala redactare, textul putând fi susceptibil de retroactivitate.

Pe de altă parte, dacă sunt vizate doar drepturile care se vor stabili în viitor, dar pentru acestea trebuie să existe „o bază legală specifică”, textul necesită a fi reformulat mai clar, astfel încât să fie concordant cu prevederile art. 41 alin. (5) din Constituție, potrivit cărora „*Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate*” și să nu fie susceptibil să afecteze

dreptul fundamental la muncă și protecție socială a muncii, în componenta referitoare la negocierile colective.

În plus, precizăm că, dacă au fost avute în vedere alte drepturi decât cele salariale sau de natură salarială prevăzute de reglementări de natura legii în vigoare, acestea nu pot fi stabilite decât tot prin reglementări de același rang, fiind necesar ca textul să fie reformulat în mod corespunzător.

Totodată, semnalăm că textul este lipsit de claritate și predictibilitate, fiind folosite expresii precum: „altele decât drepturile salariale sau de natură salarială stabilite prin legi speciale”, „conform legii”, „fără bază legală specifică”.

12. La art. VII, la partea introductivă, pentru rigoare normativă, sintagma „art. 28 alin. 2 din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă” se va scrie „art. 28 alin. (2) din Legea nr. 297/2018 privind publicitatea mobilă, republicată”.

La lit. c), după titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2023 se va insera mențiunea „**cu modificările și completările ulterioare**”. De asemenea, sintagma „lit. a) și lit. b)” se va scrie „**lit. a) și b)**”.

13. La art. VIII, pentru o completă informare, partea introductivă se va reda astfel:

„Art. ... Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2024 privind înființarea, organizarea și funcționarea agențiilor teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 8 martie 2024, se modifică după cum urmează:”.

Pentru unitare în redactare și întrucât intenția de modificare este menționată în partea introductivă, **părțile dispozitive de la pct. 1-3 se vor reda astfel:**

„1. Titlul va avea următorul cuprins:”;

„2. La preambul, paragraful al optulea va avea următorul cuprins:”;

„3. În tot cuprinsul ordonanței de urgență, sintagmele „Agenția teritorială pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism”, „director” și „director adjunct” se vor înlocui cu sintagmele „Agenția pentru întreprinderi mici și mijlocii și turism”, „director general”, respectiv „director general adjunct”.

14. La partea introductivă a art. IX, pentru o informare completă asupra Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2024, după

prezentarea datelor editorialului în care a fost publicată, se va introduce sintagma „**cu modificările ulterioare**”.

La **părțile dispozitive ale pct. 1 și 2**, deoarece intervențiile legislative sunt doar de natura modificărilor, este necesară reformularea textelor astfel:

„1. La articolul IV, alineatele (1) și (8) vor avea următorul cuprins:”;

„2. La articolul VIII, alineatul (1) va avea următorul cuprins:”.

La norma propusă pentru art. VIII alin. (1), pentru suplețea textului, este necesară eliminarea referinței la editorialul în care a fost publicat actul normativ menționat.

15. Menționăm că măsurile preconizate prin proiect generează impact prin creșterea cheltuielilor bugetare, motiv pentru care este necesară respectarea condițiilor prevăzute la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 15 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, concomitent cu obligativitatea precizării surselor certe de acoperire a majorării acestor cheltuieli, astfel încât să nu fie afectat deficitul bugetar.

PREȘEDINTE
[REDACTED]
Florin KORDACHE
[REDACTED]

București
Nr. 524/23.05.2024